

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci
žalobce: Ing. J. T. , narozen bytem
zastoupen Mgr. Viktorem Pavlíkem, advokátem se sídlem AK Praha 1, Opatovická 4,
proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2,
Vyšehradská 16, zastoupena Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem
Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, **o náhradu nemajetkové újmy,**

t a k t o :

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 1 800 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 27. 11. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1 500 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 15. 12. 2017 domáhal po žalované zaplacení nemajetkové újmy ve výši 1 800 000 Kč, když žalovaná plnila žalobci již částku 200 000 Kč stanoviskem ze dne 16. 11. 2017, kterým konstatovala, že v trestním řízení proti žalobci došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí usnesení o zahájení trestního stíhání Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, SKPV, odbor hospodářské kriminality Na Baních 1535, 156 00, Praha 5 - Zbraslav č.j. KRPS ze dne 29. 5. 2013. Žalobce v žalobě tvrdí, že dne 4. 8. 2010 bylo na Policii ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, odbor hospodářské kriminality, Praha 5 – Zbraslav doručeno trestní oznámení od poškozeného, společnosti ASET, s.r.o., IČO: 25108841. Na základě tohoto oznámení zahájil policejní orgán dne 19. 8. 2010 úkony trestního řízení ve věci podezření ze zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

trestního zákoníku, kterého se měl dopustit žalobce. Policejní orgán dne 29. 8. 2012 předmětnou trestní věc odložil, neboť z provedeného prověřování nevyplývá, že by se v posuzovaném případě jednalo o podezření z trestného činu. V této době byl již žalobce opakovaně zván na Policii ČR k podání vysvětlení, i další rodinní příslušníci, jako manželka žalobce pí V. T. jeho dcera V. T. Již samotná fáze prověřování byla pro žalobce velice stresující, citelně zasáhla do jeho rodinného a pracovního života, podstatně ovlivnila jeho osobní život a zdravotní stav. Usnesením Krajského státního zastupitelství v Praze č.j. [redacted] ze dne 29. 9. 2012 bylo usnesení policejního orgánu o odložení trestního stíhání zrušeno a Policii ČR uloženo, aby ve věci znovu jednala a rozhodla. Následně dne 29. 5. 2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání pokračujícího zločinu zpronevěry dle ust. § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Žalobci byl přiznán nárok na bezplatnou obhajobu usnesením Okresního soudu Praha-západ ze dne 11. 9. 2013. Dne 15. 12. 2014 byla na žalobce podána obžaloba. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č.j. [redacted] ze dne 10. 1. 2017 byl žalobce obžaloby zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu. Rozsudek nabyl právní moci dne 10. 3. 2017, kdy se odvolal pouze poškozený, který vzal své odvolání zpět. Žalobci vznikla nezákonným trestním stíháním nemajetková újma, především co se týče dopadů do jeho osobní sféry. Bylo zasaženo do jeho důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti. Co se týče povahy trestní věci, žalobce byl obviněn ze spáchání pokračujícího zločinu zpronevěry dle ust. § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Za tento zločin zákon umožňuje uložit trest odnětí svobody v délce 2 léta až 8 let. Žalobci hrozil citelný trest odnětí svobody, stejně tak i společenské odsouzení, které s sebou charakter trestné činnosti přináší, na to žalobce poukazuje. Tato skutečnost měla i negativní dopad na důvěryhodnost poškozeného žalobce ve vztahu k nejbližšímu okolí (rodina a známí), a k jeho obchodním partnerům. Dále délka trestního řízení: Formálně sice bylo zahájeno v květnu 2013, nicméně již od srpna 2010 probíhalo v trestní věci prověřování orgány činnými v trestním řízení, tedy od poloviny roku 2010 žil žalobce ve strachu z možného zahájení trestního stíhání proti jeho osobě, tak i z dalších následků. Proto je nutno brát i v úvahu fázi prověřování skutečností nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. Z lékařských zpráv vyplývá, že psychické obtíže žalobce začaly právě v roce 2010, kdy proti němu bylo vzneseno oznámení a zahájeny úkony ze strany orgánů činných v trestním řízení. Samotné trestní stíhání trvalo téměř 4 roky, ale podezřelý byl ještě o téměř 3 roky déle. Došlo u žalobce k výraznému zhoršení jeho zdravotního stavu, zejména po stránce psychické, podstatný zásah do jeho osobní integrity a narušení jeho soukromého a profesního života. **Následky způsobené trestním řízením v osobní sféře** poškozeného žalobce. V důsledku trestního stíhání došlo k zásadnímu rozvratu manželství žalobce. Na straně manželky žalobce se objevily pochybnosti o nevinně žalobce a důvěra mezi manžely byla citelně podlomena. Manželé se odcizili a vše vyústilo v rozvod manželství, ke kterému došlo dne [redacted] rozsudkem Okresního soudu Praha-západ č.j. [redacted]. S rozvodem souvisí i nutnost vypořádání zaniklého společného jmění manželů. Vzhledem k životní situaci měl žalobce zásadní problém dostat svým finančním závazkům vůči bývalé manželce. Negativně trestní stíhání ovlivnilo i vztah žalobce s jeho dcerami, které nesly stejně jako manželka těžce skutečnost, že jejich otec byl obviněn a následně obžalován ze závažné trestné činnosti. **Dále utrpěl i pracovní život žalobce.** Ten úspěšně soukromě podnikal v oblasti [redacted]. Na podzim roku 2010 prodělal žalobce pod vlivem stresu infarkt a zároveň se začaly projevy psychické obtíže doprovázené silnou depresí. Žalobce nebyl schopen pokračovat v pracovním tempu a jeho podnikání postupně upadalo. Finanční situace rodiny se tak dramaticky zhoršila a i toto mělo vliv na následný rozpad manželství v roce 2014. Dále zásadní dopad mělo trestní stíhání **na zdravotní a duševní stav poškozeného žalobce.** V průběhu trestního řízení byl dne 29. 4. 2015 vypracován znalecký posudek o duševním stavu žalobce prof. PhDr. Petrem

Weissem, Ph.D., DSc., který byl doplněn dne 4. 8. 2015 a dne 21. 6. 2016. Ze závěru znaleckého posudku ze dne 29. 4. 2015 mimo jiné vyplývá, že žalobce je psychiatricky léčen posledních 5 let, a to v souvislosti s trestním stíháním. Léčí se ambulantně, ovšem byl i krátkodobě hospitalizován v psychiatrické nemocnici [REDACTED]

[REDACTED] V závěru posudku je dále uvedeno, že duševní porucha má nejasnou prognózu a její průběh bude v budoucnu závislý především na průběhu a na závěrech probíhajícího soudního procesu. Z lékařské zprávy ošetřujícího psychiatra MUDr. Jana Lorence ze dne 4. 3. 2015 vyplývá, že u pacienta došlo aktuálně ke zhoršení depresivních obtíží se suicidiální motivací a kardinálními obtížemi anginózního charakteru. Z těchto důvodů není pacient aktuálně schopen účasti na soudním jednání, které by mohlo nadále zhoršit jeho zdravotní stav, stejně tak z lékařské zprávy MUDr. Jana Lorence ze dne 1. 6. 2015, kde je uvedeno, že současné psychické obtíže omezují emociální a intelektuální kapacitu při konfrontaci s traumaty, které byly spouštěči psychických obtíží poškozeného a konfrontace s těmito traumaty vyvolává u poškozeného emociální a vegetativní stavy omezující jeho schopnost vypovídat a hájit se před soudem. Dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav žalobce měl za následek přiznání plného invalidního důchodu se vznikem invalidity ke dni [REDACTED]

[REDACTED] jak vyplývá z posudku o invaliditě vypracovaného posuzujícím lékařem MUDr. Jaroslavem Krutským, MBA. dne 16. 9. 2015. Z lékařské zprávy ošetřujícího psychiatra MUDr. Jana Lorence ze dne 17. 2. 2016 vyplývá, že žalobce je v posledním roce depresivní, prakticky permanentně apatický, hypobulický, stahuje se ze sociálních kontaktů, nic ho nezajímá, [REDACTED] Ve zprávě je dále uvedeno, že v posledních měsících došlo ke zvýraznění doprovodné vegetativní symptomatologie, pocitu oprese na hrudi, příznaky dráždivého tračnicku, ztrátě energie. [REDACTED]

[REDACTED] Dále z lékařské zprávy ošetřujícího psychiatra MUDr. Jana Lorence ze dne 22. 5. 2017 vyplývá, že žalobce se v důsledku trestního stíhání a souvisejících existenčních obtíží, zprvu kardiálně dekompenzoval, později i psychicky zhroutil. Od té doby se léčí pro chronické psychické obtíže, v důsledku nichž byl od července 2015 invalidizován. Vstupem do psychiatrické léčby byly hospitalizace v psychiatrické nemocnici Bohnice pro [REDACTED] [REDACTED] v reakci na trestní stíhání, vleklé soudní spory, dluhy v důsledku obstarání majetku, narušení rodinných vazeb a existenční obtíže. Chronické psychické obtíže jsou v posledních 5 letech z medicínského hlediska ve zřejmé souvislosti s trestním stíháním a jeho dlouhodobými negativními a fatálními důsledky na zdraví a kvalitu života pacienta. Trestní stíhání tedy znamenalo citelný zásah do osobnostní sféry žalobce a žalobce považuje za adekvátní a přiměřenou náhradu nemajetkové újmy ve výši 2 000 000 Kč. Žalovaná stanoviskem ze dne 16. 11. 2017 přiznala žalobci částku 200 000 Kč.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nárok žalobce neuznává. Žalovaná má za to, že odškodnění poskytnuté žalovanou je zcela adekvátní s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu a další odškodnění již nemá oporu v zákoně, a to ani podle ustálené judikatury. Žalovaná má to, že trestní stíhání žalobce bylo zahájeno důvodně a stejně tak byla důvodně podána i obžaloba, kdy tento závěr konstatoval i soud v osvobozujícím rozhodnutí. Dále žalovaná doplnila své vyjádření tak, že k tvrzení žalobce, že trestní stíhání mělo být příčinou rozpadu jeho manželství, tak žalovaná uvádí, že toto není v rozsudku Okresního soudu pro Prahu-západ ze dne 27. 8. 2014 uvedeno. Dále odkazuje na znalecký posudek o duševním stavu Ing. Jiřího Trčky ze dne 29. 4. 2015 vypracovaný znalci prof. PhDr. Petrem Weissem a MUDr. Ondřejem Trojanem, kdy výpisem z ambulantní psychiatrické karty MUDr. Jan Lorenc sám žalobce uvádí, že s manželkou se dohodli na rozvodu. Zmiňuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

chybějící emocionální vřelost, která se obnažila po jeho finančním krachu. Další vztah spatřuje jako neuspokojující. Dále, že před 2 lety se rozvedl s manželkou kvůli ekonomické situaci, už se nedokázali bavit o ničem jiném, než o penězích. Rozpad manželství žalobce nesouvisel tedy s trestním stíháním, naopak s jeho finančními potížemi, či jeho finančním krachem. Ani na jednom z osobních sezení žalobce u svého psychiatra MUDr. Jana Lorence žalobce neprojevil obavu z trestního stíhání. 17 sezení v rozmezí od 7. 2. 2014 do 16. 3. 2015. Ostatně ani ze zprávy z hospitalizace v Psychiatrické léčebně Praha 8 od 16. 4. 2012 do 23. 4. 2014 není uvedena žádná zmínka o trestním stíhání. Dále z doplnění znaleckého posudku ze dne 4. 8. 2015, druhé doplnění, žalovaná poukazuje na to, že byl vypracován pouze zejména k tomu, aby znalci posoudili, zda žalobce trpí nějakou duševní chorobou či poruchou, zda je schopen chápat smysl a účel trestního řízení a zda je schopen účasti u hlavního líčení. V této souvislosti žalovaná poukazuje na závěry znalců uvedené v prvním doplnění znaleckého posudku, že u žalobce jeho odmítání účasti u hlavního líčení za současného prohlášení, že se chce plně osobně hájit, je velmi kontradiktorní, vzájemně se vylučující. Vzhledem k osobnostním rysům posuzovaného je možno se domnívat, že jde o intrapsychický konflikt a účelovost nelze vyloučit. Může jít přitom o kombinaci psychických obtíží a manipulativního jednání vůči soudu, lékaři, kdy si je posuzovaný patrně velmi dobře vědom, že hrozba [REDAKCE] které již jednou ve formě spíše demonstrativní realizoval, může být dostatečnou prevencí před jeho uschopněním. Žalobce má tedy výrazné narcisní rysy, které se obecně u člověka vytvářejí v dětství a člověk je má nadále celý život neměnné. Jakákoliv zátěž může prohloubit psychopatologické rysy člověka v depresi, agresi, suicidální pokusy. Jinými slovy, trestní stíhání člověka s osobnostními rysy, které jsou naznačeny u žalobce, obecně může, ale také nemusí způsobit duševní poruchu. Žalovaná rovněž nesouhlasí s tím, že psychické potíže jsou ve zřejmé souvislosti s trestním stíháním a že žalobce trpí depresivní poruchou, tj. duševním onemocněním, které u něj propuklo v souvislosti s jeho trestním stíháním. Odkazuje na lékařskou zprávu MUDr. Jana Lorence ze dne 17. 2. 2016, kde je uvedeno, že od roku 2010 se nachází v debaklové situaci, přišel o majetek, již léta vede soudní spor s věřiteli. Po svém finančním bankrotu se psychicky zhroutil. Tento časový údaj a informace o příčinně psychických potíží souhlasí i se zprávou z hospitalizace v Psychiatrické léčebně Praha 8 od 16. 4. 2012 do 23. 4. 2012, která je součástí znaleckého posudku. Proběhl pohovor s manželkou a dcerami. Dle manželky u pacienta týden před hospitalizací konkrétní [REDAKCE] a současně týden trvající vydírání pacient kvůli dluhům, 2 roky finanční problémy. Z výpisu z ambulantní psychiatrické karty MUDr. Jana Lorence, která je opět součástí znaleckého posudku, není patrné, že by žalobce projevil obavu z trestního stíhání. Žalovaná dále poukazuje na rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 15. 5. 2015, č.j. 7 C 25/2011-291, ve kterém mu soud uložil povinnost zaplatit společnosti ASET, s.r.o. částku 4 540 952 Kč s příslušenstvím a náklady řízení. Jedná se o nárok, který poškozená osoba uplatňovala jako škodu v trestním řízení po žalobci. Dále žalovaná odkazuje na odůvodnění rozsudku Okresního soudu Praha-východ č.j. [REDAKCE] kdy soud je toho názoru, že obžaloba byla ve věci podána naprosto důvodně. Proti obžalovanému svědčila celá řada lapsů, lze tedy konstatovat, že žalobce si své trestní stíhání způsobil sám, když porušil svou obecnou povinnost předcházet škodě. Jestliže žalobce, ač vysokoškolský vzdělán a osoba znalá základních obchodních zvyklostí vybere ze společnosti ASET, s.r.o. částku blížící se 5 mil. Kč a při jejím navrácení si tuto skutečnost nenechá písemně potvrdit, porušil svou povinnost předcházet škodě. Ostatně to potvrdil i soud civilním rozsudkem, kdy nařídil žalobci poškozené společnosti finanční prostředky zaplatit i s příslušenstvím. Neobstojí ani obhajoba žalobce, že mezi ním a Asenem Indigovem, majitelem poškozené společnosti by byl velice přátelský a důvěrný vztah.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

Ze žádosti žalobce ze dne 23. 5. 2017 adresované žalované má soud prokázáno, že žalobce uplatnil u žalované nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím ve věci vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. [REDAKCE]. Ze stanoviska žalované ze dne 16. 11. 2017 má soud prokázáno, že žalovaná konstatovala, že v daném případě u žalobce došlo ohledně žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29. 5. 2013 a přiznala žalobci částku 200 000 Kč.

Z lékařské zprávy MUDr. Jana Lorence, psychiatra, ze dne 22. 5. 2017 má soud prokázáno, že tento konstatoval, když hodnotil zdravotní stav k žádosti o odškodnění, že od roku 2010 je žalobce trestně stíhán, po celou dobu až do roku 2017 vedl v důsledku trestního stíhání vleklé soudní spory. V důsledku stíhání a následného obstarání majetku a existenčních obtíží žalobce i jeho rodiny, které nakonec vedly k jejímu rozpadu, se zprvu kardiálně dekompenzoval, později i psychicky zhroutil. Od té doby se léčí pro chronické psychické obtíže. Vstupem do psychiatrické léčby byla hospitalizace v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE] [REDAKCE] vleklé soudní spory, dluhy v důsledku obstarání majetku, následnou ztrátu majetku, narušení rodinných vazeb a existenční obtíže. Od roku 2012 v pravidelné psychiatrické a psychotropické péči pro závažný

[REDAKCE] Psychické obtíže zjevně v příčinné souvislosti s trestním stíháním a následným vleklým soudním procesem s následnou ztrátou majetku a dlouhodobými existenčními obtížemi. V červenci 2015 pro psychické i tělesné obtíže částečně invalidizován. Chronické a psychické obtíže v posledních 5 letech z medicínského hlediska ve zřejmé souvislosti s trestním stíháním (pravomocně nespravedlivě obviněným) a jeho dlouhodobým negativními a fatálními důsledky na zdraví a kvalitu života pacienta. Z lékařské zprávy psychiatra MUDr. Jana Lorence ze dne 17. 2. 2016 má soud prokázáno, že psychiatricky je žalobce léčen od [REDAKCE], kdy byl hospitalizován v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE]. Následně docházel do psychiatrické ambulance MUDr. Pánkové od [REDAKCE], kdy byl převeden do jeho ambulance. Od roku 2010 se nachází v debaklové situaci, přišel o majetek, již léta vede soudní spor s věřiteli, po svém finančním bankrotu se psychicky zhroutil, začal užívat antidepresiva, v pravidelné psychiatrické a psychotherapeutické péči. V posledním roce výrazně [REDAKCE]

[REDAKCE], nic ho nezajímá, [REDAKCE], které nikdy úplně neustoupily, v budoucnosti nevidí žádnou naději. V posledních měsících se zvýraznila doprovodná vegetativní symptomalalogie, pocity oprese na hrudi, příznaky dráždivého tračníku kvůli ztrátě energie a nezájem, odmítá zakázky práce. V polovině října odjel do Japonska, kde v průběhu pobytu [REDAKCE] hospitalizován [REDAKCE] celkem 3 měsíce. Dále z lékařské zprávy MUDr. Jana Lorence, psychiatra, ze dne 1. 6. 2015 (ze zprávy o aktuálním zdravotním stavu žalobce), že se psychiatricky léčí pro dlouhotrvající posttraumatické a depresivní obtíže v důsledku obtížné existenční situace od roku 2011. V posledních měsících došlo ke zhoršení depresivních obtíží i s [REDAKCE]. Z těchto důvodů žalobce nebyl aktuálně ze zdravotních důvodů dočasně schopen účasti na soudním jednání. Z lékařské zprávy MUDr. Jana Lorence, psychiatra, ze dne 4. 3. 2015 má soud prokázáno, že žalobce je v důsledku obtížné existenční situace léčen pro dlouhotrvající posttraumatické a depresivní obtíže od roku 2011, kdy též pro tyto obtíže hospitalizován [REDAKCE]. Od té doby nadále v ambulantní léčbě. Aktuálně opět zhoršení depresivních obtíží. Není schopen se účastnit soudního jednání, které by mohlo nadále zhoršit jeho zdravotní stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

Z posudku o invaliditě zpracovaný posuzujícím lékařem MUDr. Jaroslavem Kruckým, MBA ze dne 16. 9. 2015 má soud prokázáno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Den vzniku invalidity [REDACTED]

Ze znaleckého posudku o duševním stavu žalobce vypracovaný dne 29. 4. 2015 prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc. a MUDr. Ondřejem Trojanem má soud prokázáno, že obsahuje výpisu z ambulantní psychiatrické karty MUDr. Jana Lorence od 7. 2. 2014 do 16. 3. 2015, ze sezení ze dne 28. 1. 2015, že přichází na sezení žalobce, hovoří o rozvodu, na kterém se s manželkou dohodli, kdy probírají historii jejich vztahu, ona jej podržela v obtížné době, on si pak adoptoval její dceru, porodila mu další 2 dcery, o chybějící emocionální vřelosti v jejich vztahu, která se obnažila po jeho finančním krachu, další vztah spatřuje jako neuspokojující, ale i ona, on se zavázal, že jí finančně ještě zabezpečí. Na sezení dne 3. 10. 2014 hovoří o své dceři, kdy mu dcera vyčítá, že jí zatáhl do svých obchodních záležitostí. Dne 19. 9. 2014 hovoří o tom, že před několika lety zkrachoval, neunesl to, zhroutil se, dcera převzala aktivně některé jeho povinnosti, začala vyjednávat s věřiteli. Minulý týden jí jeden z nich vydíral, ona z toho má psychické potíže, vyčítá si to, stydí se za to, jak selhal, nemůže to unést. Dne 30. 8. 2014 referuje o proběhlém rozvodu. Trochu se mu ulevilo. Dne 16. 8. 2014 spontánně hovoří o tom, že se rozhodl rozvést se svou manželkou, rodina to přijala, hovoří o smyslu tohoto kroku, vlastně tím jde za svou touhou po blízkosti, manželka chce jenom zajistit, zatímco on touží po blízkosti. Dne 14. 7. 2014 se vrací ke vztahu s manželkou, s kterou se po jeho bankrotu naprosto odcizili, ona jej podržela, když byl obviněn ze špionáže, adoptoval její dceru, manželka úzkostně lpí na tom, aby jí zajistil. Dne 7. 2. 2014 vypráví svůj příběh o své kariéře [REDACTED], dále o svém bankrotu [REDACTED] a [REDACTED], od té doby přestal věřit, prodělal velkou krizi, pak strávil několik měsíců v Japonsku, kde mu bylo dobře. Po návratu do Čech se opět začal cítit špatně, prakticky s nikým otevřeně nekomunikuje, ani se ženou, ani s dětmi. Dále je zde zpráva z hospitalizace v psychiatrické nemocnici od 16. 4. 2012 do 23. 4. 2012, kdy při přijetí diagnóza reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení. Uvedl, že více než 2 roky žije ve stresu, bylo to spontánní, přes 2 roky prodávají dům, nedaří se to, do 50 let hodně pracoval, chtěl pak odpočívat, bojuje se stresem a finančními prostředky. Sám dluží peníze, nemá hotovost. Dle manželky žalobce již asi týden říkal, že si žalobce něco udělá, začali jej vydírat lidi, kterým dluží peníze. Z klinického vyšetření : že líčí historii údajného podvodu a vydírání [REDACTED] [REDACTED] byly i výhrůžky z jejich strany, nikdy neuměl prožívat radost. Dále trestní stíhání žalobce vnímá jako nespravedlivé. V roce 2005 měl sousedy, [REDACTED] [REDACTED], koupili dům vedle, požádali ho, aby se jim staral o dům, on s manželkou se o to staral, oni byli [REDACTED] pak jim dělal jednatele, skupovali pozemky, byli tam 4 společníci, byl tam i finanční zůstatek 4 mil. Kč. Jeden potřeboval peníze, on je vybral, dal mu je, ale pak ten společník řekl, že mu žádné peníze nedal, doklady na to neměl. Od té doby je stíhán pro zpronevěru. Ze souhrnu a rozboru znaleckého posudku : psychiatricky je žalobce léčen posledních 5 let, a to v souvislosti s trestním stíháním, léčí se ambulantně, ovšem byl i krátkodobě hospitalizován v Psychiatrické nemocnici [REDACTED] [REDACTED] Léčen je antidepressivy, diagnosticky je v psychiatrické ambulanci veden jako [REDACTED] [REDACTED] Psychiatr se domnívá, že v jeho případě jde o dlouhodobou depresivní reakci na finanční krach, existenciální obtíže, dekompenzace narcistických rysů osobnosti. Před vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, zvýšené agresivity. V souladu s diagnózou stanovenou ošetřujícím psychiatrem u žalobce diagnostikují znalci dlouhodobou depresivní reakci na současnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

životní situaci ve spojení s poruchami přizpůsobení u osoby [REDAKCE] Tato duševní porucha má nejasnou prognózu, její průběh bude v budoucnu závislý především na průběhu a závěrech probíhajícího soudního procesu. Dále má soud prokázáno, žalobce pracoval [REDAKCE] trestán nebyl. Pracoval [REDAKCE], pak byl u německé firmy, pak u další až do roku 2004, pak založil s dcerou obchodní společnost [REDAKCE] Tím se živí dodnes, i když posledních 5 let se věnuje svému zdraví. Tak je pracovní aktivita omezená. Dělá mu problém komunikace s lidmi, je nejraději sám, dcera ze společnosti odešla. On píše články o [REDAKCE] a dělá přednášky [REDAKCE] a dělá ekonomické poradenství [REDAKCE] z toho žije poslední 2 roky. Žije sám, v podnájmu, má přítelkyni.

Dále z doplnku znaleckého posudku ze dne 4. 8. 2015 má soud prokázáno, že žalobce podal dne 6. 3. 2015 návrh na přerušování trestního stíhání, že není ze zdravotních důvodů schopen účastnit se soudních jednání a předložil lékařskou zprávu s tím, zda je žalobce schopen osobní účasti u hlavního líčení v trestním řízení, tak podle vyjádření ošetřujícího lékaře obžalovaný není s ohledem na svůj duševní stav schopen osobní účasti u hlavního líčení v trestním řízení a znalci nejsou v ambulantních podmínkách v současné době posoudit trvalost, resp. přechodnost zmíněného duševního stavu s tím, že z hlediska znalců přitom nelze vyloučit eventualitu, že jeho odmítání účasti u hlavního líčení za současného prohlášení, že se chce plně hájit, lze vysvětlit snahou o účelové prodlužování trestního stíhání. Tato snaha však nemusí být plně vědomá a může být výsledkem podvědomé psychické obrany v situaci psychické zátěže. Jeho odmítání účasti u hlavního líčení za současného prohlášení, že se chce plně osobě hájit je velmi kontradiktorní, vzájemně se vylučující, vzhledem k osobnostním rysům posuzovaného je možno se domnívat, že jde o intrapsychický konflikt a účelovost nelze vyloučit. Tato účelovost nemusí být vědomá, může se odehrávat v podvědomí a zvyšovat tak intrapsychickou tenzi. Teoreticky je možné, že bez správné a účinné terapie půjde o stacionární nebo alespoň dlouhodobý stav. Může přitom jít o kombinaci skutečných psychických obtíží a manipulativního jednání vůči soudu, lékaři apod., kdy si je posuzovaný patrně velmi dobře vědom, že [REDAKCE] může být dostatečnou prevencí před jeho uschopněním. Diagnostická rozvaha a závěry, je nesporné, že vysokoškolsky vzdělaný člověk s nadprůměrnou inteligencí, u něhož nebyla shledána duševní choroba v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychotického či podobně závažného duševního onemocnění, je schopen chápat smysl trestního řízení. V posudku znalci ovšem konstatují přítomnost duševní poruchy, a to dlouhodobou depresivní reakci na současnou životní situaci ve spojení s poruchami přizpůsobení u osobnosti [REDAKCE] Tato porucha však nijak nesnižuje jeho schopnost chápat smysl trestního řízení.

Ze znaleckého posudku doplnění 2 vypracovaného prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc. a MUDr. Ondřejem Trojanem dne 22. 6. 2016 má soud prokázáno. Dle zprávy ošetřujícího lékaře psychiatra a po zralé úvaze s přihlédnutím k záznamům o zdravotním stavu a k ambulantnímu vyšetření znalci vyvozují, že aktuální zdravotní stav posuzovaného žalobce umožňuje jeho účast u soudního jednání. Žalobce nepochybně trpí depresivní poruchou, tedy duševním onemocněním, které u něho propuklo v souvislosti se současným trestním stíháním. Symptomy této duševní nemoci jsou kolísavé, mění se v čase, navíc však jsou u posuzovaného přítomny znaky osobnostní anomálie s rysy [REDAKCE] To vše periodicky zhoršují neurastenické obtíže. Žalobce trpí aktuálně [REDAKCE] porucha, kterou posuzovaný trpí, je chronického, tedy vleklého charakteru. Je možné, že jím bude trpět po zbytek života, intenzita

onemocnění ale může kolísat od úplné remise, vymizení příznaků, až po těžké fáze, kdy bude vhodná hospitalizace.

Z rozsudku Okresního soudu Praha-západ, č.j. ██████████ ze dne ██████████ má soud prokázáno, že bylo rozvedeno manželství žalobce a jeho manželky V ████████ T ████████. Rozvod manželství byl důsledkem vzájemných neshod účastníků a jejich vzájemného odcizení, kdy postupem času začalo mezi účastníky docházet k neshodám ohledně zásadních otázek společného soužití, což vedlo postupně k rozvratu manželství a definitivnímu vzájemnému odcizení.

Z rozsudku Okresního soudu Praha-východ č.j. ██████████ ze dne 15. 5. 2015 má soud prokázáno, že společnost ██████████ podala žalobu proti Ing. J ████████ T ████████ a V ████████ T ████████ o zaplacení částky 4 540 952 Kč s příslušenstvím a částky 1 305 475 Kč s příslušenstvím. Žalobce byl uznán povinným zaplatit žalobci částku 4 540 952 Kč s příslušenstvím a náhrady nákladů řízení. Z odůvodnění rozsudku má soud prokázáno, že žalobce věděl, že finanční prostředky, kterými disponuje, nejsou jeho, přesto si je ponechal pro svoji potřebu. Neprokázal, že by byly předány žalobci, nebo že by si je mohl započíst oproti svým výdajům hrazeným za žalobce. Nelze tedy uzavřít nic, že škoda byla způsobena úmyslně. Řízení není dosud pravomocně skončeno, jak má soud prokázáno z info soudu.

Ze spisu Okresního soudu Praha-východ sp. zn. ██████████ má soud prokázáno: Dne 19. 8. 2010 záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve věci žalobce pro zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku na základě oznámení společnosti ██████████, kdy ██████████ přisvojil si finanční prostředky z jejího majetku a ██████████ Oznámení společnosti ██████████ bylo podáno na Krajské státní zastupitelství v Praze dne 28. 7. 2010. V lednu 2011 byl podán návrh na vydání platebního rozkazu společností ██████████ proti žalovaným, žalobci a jeho manželce o zaplacení částky 5 846 475 Kč. Dále má soud prokázáno, že dne 6. 10. 2010 J ████████ T ████████ žádal ██████████ o poskytnutí úvěru ve výši 2 044 772 Kč, kdy tento úvěr byl zamítnut, neboť nebyl schopen prokázat svoje příjmy. Žalobce ke dni 14. 10. 2010 neměl záznam v rejstříku trestů. Dne 29. 8. 2012 usnesení o odložení trestní věci podezření ze spáchání zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku. Poškozený, společnost ██████████ podala stížnost. Krajské státní zastupitelství v Praze rozhodl dne 25. 9. 2012 tak, že napadené usnesení o odložení ruší a vrací věc policejnímu orgánu, aby věc znovu projednal a rozhodl. Dne 29. 5. 2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání pokračujícího zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že ██████████ a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu ve výši 4 540 952 Kč ke škodě společnosti ██████████ Žalobce podal proti tomuto stížnost dne 11. 6. 2013, která byla zamítnuta. Byla podána obžaloba dne 17. 12. 2014. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č.j. ██████████ s právní mocí dne 10. 3. 2017 byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, kdy z odůvodnění má soud prokázáno: „Soud je toho názoru, že obžaloba byla ve věci podána naprosto důvodně. Proti obžalovanému svědčila celá řada lapsů, zejména ta skutečnost, že si proti vydání postupně několika milionů korun nenechal podepsat jakékoliv potvrzení. Dále proti němu vystupují zjištění, že v době, kdy byly finanční prostředky vybírány, tak se ani I ████████ ani O ████████ neměli nacházet dle

zjištěných skutečností v ČR. Obžalovanému také nesvědčí, že by byly zjištěny jakékoliv finanční aktivity zástupců poškozené společnosti, tedy nakládání s tak významnými finančními prostředky. Rovněž výsledek jeho aktivit pro společnost [REDAKCE] se ve výsledku rovnal téměř nule. Tedy své úkony jako zástupce společnosti pro byznys v ČR bezpochyby nesplnil. Klíčovým důkazem tak dle obhajoby navíc zůstává ochota obžalovaného vyrovnat se s poškozenými uhrazením částky 5 600 000 Kč, která měla zahrnovat jednak vybrané prostředky z účtu společnosti, jednak sporné investice. O této ochotě svědčí jednak výpověď A [REDAKCE] I [REDAKCE] a také tehdejšího právního zástupce obžalovaného, svědka P [REDAKCE] P [REDAKCE] a dále též emailová korespondence mezi právními zástupci postižených. Obžalovaný nabídl úhradu těchto prostředků, což se ve světle popírání viny jeví poměrně nelogickým. Následně však dohodu a smírné řešení odmítl. Z emailové korespondence advokátů je patrné, že k tomu došlo poté, co byl požadavek ze strany A [REDAKCE] I [REDAKCE] navýšen. Potud je tedy nasnadě považovat obžalovaného za podezřelého a klást mu za vinu zpronevěření téměř 5 mil. Kč. Soud však musel veden zásadou in dubio pro reo zvažovat, zda neexistuje možnost, která by verzi obžalovaného logicky potvrdila, či lépe řečeno připouštěla, a takovou možnost našel. Předně je potřeba říci, že obě zvažované varianty jsou nelogické a překvapivé, přesto však jedna nepochybně nastala. Je poměrně bláznivá ta představa, že by obžalovaný český občan zpronevěřil tak vysokou částku tváří v tvář osobám, které měli [REDAKCE]

[REDAKCE] Je však podobně bláznivou ta představa, že by naopak [REDAKCE] vědom si toho, že odčerpал miliony ze společnosti, aktivoval orgány činné v trestním řízení k potrestání nevinného přítele. První variantu v neprospěch obžalovaného však připouští představa o podlehnutí mamonu, o životě na vysoké noze, který obžalovanému peníze z [REDAKCE] mohly přinést a život pod heslem carpe diem s tím, že se to v budoucnu snad nějak urovná. Ostatně vyjádření A [REDAKCE] I [REDAKCE] je spíše drb, než fakt [REDAKCE], tuto variantu na úrovni úvahy dokresluje. Pro druhou variantu v neprospěch poškozeného pak svědčí představa o tom, že i on mohl mít pocit, že se to v budoucnu vyřeší, že prostředky se zhodnotí a díra ve financích zalepí. Měl dojem, že prostředky jsou de facto jeho a má právo s nimi nakládat, a jeho úpěnlivá snaha o uznání viny obžalovaného je motivována snahou přesvědčit mocnějšího přítele [REDAKCE] C [REDAKCE] že to nebyl on, kdo jeho peníze utratil, prohýřil. Pro verzi obžalovaného pak svědčí nebo alespoň nasvědčují i další důkazy. Výpověď svědka P [REDAKCE] zkušeného advokáta, který svého klienta věcně informoval o tom, že pokud nemá potvrzení o platbách, tak v civilním řízení neuspěje, což se ostatně i pochopitelně potvrdilo. I tím lze vysvětlit snahu obžalovaného smírně vyřešit nárok A [REDAKCE] I [REDAKCE], který však vyšuměl v situaci, kdy pochopil, že jej to nemusí stát pouhých nárokovaných 5 600 000 Kč. Svědek P [REDAKCE] popisoval zoufalství obžalovaného, jeho psychické rozpoložení v konfrontaci s nastalým problémem a jeho komentář, že svou lehkovážností udělal životní chybu. Ve prospěch obžalovaného hovoří také výpověď svědkyně M [REDAKCE], která dle svých slov brala z účetního pohledu jeho postup za konformní, ostatně měla za účetnictví společnosti [REDAKCE] při podání daňových přiznání osobní zodpovědnost. Svědkyně M [REDAKCE] vyslovila, že subjektivně si nedokáže představit, že by obžalovaný konal protizákonně, působil na ni jako solidní člověk. Důkazem ve prospěch obžalovaného je také fakt, že na účet společnosti přistálo více než 6,5 mil. Kč na nákup dalšího pozemku, a to v době, kdy by měl mít poškozený představu o tom, že na účtu jsou finance. Rovněž lze vyslovit pochybnost nad tím, že poškozený I [REDAKCE], jakkoliv důvěřivý, by se svým vzděláním a zkušenostmi nechal obžalovaného bez kontroly více než 4 roky operovat s účty společnosti. Soud tak mohl uzavřít, že si ve světle uvedených zjištění lze představit, že jednání obžalovaného bylo pouhou lehkovážností při předávání financí a nikoliv úmyslným protiprávním jednáním. Dospěl tak k závěru, že není prokázáno, že to byl obžalovaný J [REDAKCE] T [REDAKCE] že si přisvojil svěřené finanční prostředky.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům :

Nezákonné rozhodnutí : Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 1 800 000 Kč, která mu měla vzniknout nezákonným rozhodnutím, tj. usnesením o zahájení trestního stíhání žalobce, když byl nakonec obžaloby zproštěn. Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk. V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčené osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)]. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její příznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněný pod číslem 122/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Povaha trestní věci. Žalobce byl stíhán pro pokračujícího zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že na základě generální plné moci jako jednatel společnost [REDAKCE] v období od [REDAKCE] neoprávněně čerpal finanční prostředky společnosti, které mu byly svěřeny, kdy dle evidence účetnictví společnosti a z výpisu z účtu společnosti u [REDAKCE] je zřejmé vybrání částech a komu měl tyto částky předat, tyto si присvojil, cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu ve výši 4 540 952 Kč ke škodě společnosti [REDAKCE]. Hrozba trestem odnětí svobody až 8 let. Délka trestní řízení činila ve vztahu k žalobci 3 roky a 10 měsíců, věc byla projednávána soudem pouze I. stupně. Soud hodnotí délku trestního stíhání žalobce jako přiměřenou. Věc byla skutkově složitá, kdy proti sobě stála společnost [REDAKCE] a žalobce ohledně „zpronevěřených finančních prostředků“. Rozsudek je na č.l. spisu 3610, což svědčí o značné obsáhlosti spisu. Doba trestní stíhání odpovídá skutkové složitosti věci. Dále soud podotýká, že žalobce nebyl po celou dobu trestního řízení omezen na osobní svobodu. „Kritérium délky trestního řízení zohledňuje zejména to, po jak dlouhou dobu zásah do osobnostních složek jednotlivce v důsledku proti němu vedeného trestního řízení trval. Trvání trestního stíhání může na jednu stranu způsobovat kontinuální nárůst újmy projevující se v osobnosti člověka, na druhou stranu, zejména v případě uvádajícího zájmu společenského prostředí o daný případ, nemusí mít nutně za následek narůstající dotčení integrity poškozeného a mohlo by být v takových poměrech uvažováno o poklesu intenzity újmy v průběhu plynutí času. Vždy je ale podle dovolacího soudu namíste porovnávat vliv tohoto kritéria s ostatními a nečinit z něj mechanicky určující hledisko. Délka řízení má v tomto případě podle dovolacího soudu jiný význam než při posuzování její přiměřenosti pro případné odškodnění újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení. To z toho důvodu, že újma u trestního stíhání spočívá v morálním poškození osobnosti (integrity) poškozeného v době trestního stíhání a narušení jeho soukromého, rodinného, popřípadě i jiného života, zatímco v případě nepřiměřené délky řízení újma spočívá ve stavu nejistoty ohledně výsledku řízení. Z toho důvodu i délka řízení, jež je pro posouzení posledně uvedeného nároku shledána přiměřenou, může při posouzení nároku na náhradu újmy způsobené trestním stíháním vést k závěru o vzniku této újmy, případně o vzniku újmy vyšší intenzity. Z toho důvodu je nezbytné, aby při posouzení tohoto nároku byla délka řízení rovněž zohledněna. Uvedené neplatí pouze v tom případě, kdy se žalobce již dříve domáhal nároku na náhradu újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení, přičemž při posouzení tohoto nároku již bylo přihlédnuto ke zvýšenému významu řízení pro poškozeného. Pak by totiž docházelo k dvojímu odškodnění téhož“ (srov. rozsudek NS ze dne 16.9.2015, sp. zn. 30 Cdo 3604/2014). Soud posuzoval délku trestního stíhání až ode dne usnesení o zahájení trestního stíhání dne 29.5.2013, tedy ode dne, kdy bylo vydáno nezákonné rozhodnutí s odkazem na stanovisko NS ČR Cpjn 206/2010, ve kterém soud konstatoval, že v případě trestního řízení je třeba považovat řízení za zahájené v zásadě okamžikem sdělení obvinění osobě podezřelé ze spáchání trestného činu (§ 160 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „tr. ř.“), resp. doručení opisu usnesení o zahájení trestního stíhání obviněnému (§ 160 odst. 2 tr. ř.). Obvinění ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy ESLP definoval jako „oficiální doručení sdělení příslušného orgánu o spáchání trestného činu“; v určitých případech proto může mít formu jiných opatření, která obsahují takové sdělení a mají „podstatný dopad na situaci“ podezřelého (rozsudek Bačák proti České republice, 7. března 2006, č. 3331/02, § 22; podle rozsudku Rázlová proti České republice, 28. března 2006, č. 20252/03, § 28), se za počátek řízení považuje až okamžik, kdy se dotýčný o něm skutečně dozví, byť by oficiální doručení obvinění proběhlo dříve). Soud proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

nepřihlížel k době, kdy bylo prověřováno trestní oznámení společnosti [REDAKCE]. Poslední Konečně kritérium následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby umožňuje zohlednění individuálních následků trestního stíhání v osobnostní sféře poškozené osoby, přičemž negativní dopady zahájeného trestního stíhání do osobnosti člověka – morální narušení osobnosti (integrity) poškozeného v době trestního stíhání a narušení její profesní, soukromé, rodinné, popřípadě i jiné sféry života – mohou být zvýrazněny či naopak potlačeny podle intenzity naplnění zbývajících dvou kritérií. Které konkrétní složky osobnosti mohou být zahájením a vedením trestního stíhání v konkrétním případě narušeny, nelze předem taxativně stanovit. Je proto úkolem soudů, aby v každém jednotlivém řízení k tvrzení účastníků (a případným důkazním návrhům) toto zjišťovaly (srov. opět rozsudek NS ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011). Co se týká následků, které byly způsobeny trestním stíháním v osobnostní sféře žalobce, pak má soud pouze za prokázané, že zahájení trestní stíhání žalobce se projevilo na jeho zdravotním a duševním stavu. Tato skutečnost svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím, a že žalobci náleží zadostiučinění v penězích. Žalovaná již žalovanému uhradila v rámci předběžného projednání nároku 180.000 Kč, soud proto zkoumal, zda se jedná o částku přiměřenou.

Následky v osobní sféře poškozeného žalobce. V důsledku trestního stíhání žalobce mělo dojít k zásadnímu rozvratu manželství žalobce. Negativně trestní stíhání ovlivnilo i vztah žalobce s jeho dcerami, které nesly stejně jako manželka těžce skutečnost, že jejich otec byl obviněn a následně obžalován ze závažné trestné činnosti. Tyto následky nemá soud prokázány. Naopak v rozsudku Okresního soudu pro Prahu-západ ze dne [REDAKCE] o rozvodu manželství za důsledek rozvodu manželství jsou označeny vzájemné neshody účastníků a jejich vzájemného odcizení, kdy postupem času začalo mezi účastníky docházet k neshodám ohledně zásadních otázek společného soužití, což vedlo postupně k rozvratu manželství a definitivnímu vzájemnému odcizení, je uvedeno. Dále s odkazem na znalecký posudek o duševním stavu Ing. Jiřího Trčky ze dne 29. 4. 2015 vypracovaný znalci prof. PhDr. Petrem Weissem a MUDr. Ondřejem Trojanem, který obsahuje výpis z ambulantní psychiatrické karty MUDr. Jana Lorence, na jehož sezení žalobce docházel, kdy sám žalobce uvádí, že s manželkou se dohodli na rozvodu. Zmiňuje chybějící emocionální vřelost, která se obnažila po jeho finančním krachu. Další vztah spatřuje jako neuspokojivý. Dále, že před 2 lety se rozvedl s manželkou kvůli ekonomické situaci, už se nedokázali bavit o ničem jiném, než o penězích. Rozpad manželství žalobce nesouvisel tedy s trestním stíháním, naopak s jeho finančními potížemi, či jeho finančním krachem. Co se týče zhoršení vztahů s dcerami, tyto žalobce neprokázal. Neunesl tak důkazní břemeno dle ust. § 120 odst. 2 o.s.ř.

Následky v profesním životě : Ze znaleckého posudku o duševním stavu žalobce vypracovaný dne 29. 4. 2015 prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc. a MUDr. Ondřejem Trojanem má soud prokázáno, opět z výpisu z ambulantní psychiatrické karty MUDr. Jan Lorence, že dne 19. 9. 2014 hovoří žalobce o tom, že před několika lety zkrachoval, neunesl to, zhroutil se, dcera převzala aktivně některé jeho povinnosti, začala vyjednávat s věřiteli. Minulý týden jí jeden z nich vydíral, ona z toho má psychické potíže, vyčítá si to, stydí se za to, jak selhal, nemůže to unést. Dne 7. 2. 2014 vypráví svůj příběh o své [REDAKCE] [REDAKCE] dále o svém bankrotu při [REDAKCE], od té doby přestal věřit, prodělal velkou krizi, pak strávil několik měsíců v [REDAKCE] kde mu bylo dobře. Po návratu do Čech se opět začal cítit špatně, prakticky s nikým otevřeně nekomunikuje, ani se ženou, ani s dětmi. Dále je zde zpráva z hospitalizace v psychiatrické nemocnici od [REDAKCE] do [REDAKCE], kdy při přijetí diagnóza reakce na těžký stres a poruchy přízpusobenění. Uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

více než 2 roky žije ve stresu, bylo to spontánní, přes 2 roky prodávají dům, nedaří se to, do 50 let hodně pracoval, chtěl pak odpočívat, bojuje se stresem a finančními prostředky. Sám dluží peníze, nemá hotovost. Dle manželky žalobce již asi týden říká, že si žalobce něco udělá, začali jej vydírat lidi, kterým dluží peníze. Z klinického vyšetření : že líčí historii údajného podvodu a vydírání [REDAKCE] byly i výhrůžky z jejich strany, nikdy neuměl prožívat radost. V roce 2005 měl sousedy, nějakou [REDAKCE] koupili dům vedle, požádali ho, aby se jim staral o dům, on s manželkou se o to staral, oni byli v [REDAKCE] pak jim dělal [REDAKCE] [REDAKCE] byl tam i finanční zůstatek 4 mil. Kč. Jeden potřeboval peníze, on je vybral, dal mu je, ale pak ten společník řekl, že mu žádné peníze nedal, doklady na to neměl. Od té doby je stíhán pro zpronevěru. Ze všech uvedených zjištění uvedených ve znaleckém posudku nevyplývá, že by pracovní život žalobce a jeho neúspěch byly zapříčiněny trestním stíháním. Tomu tak není krach podnikání žalobce začal již před zahájením trestního stíhání, tedy přede dnem 29.5.2013. Nesouvisel s trestním stíháním. Naopak trestní stíhání bylo spuštěno konflikty mezi žalobcem a společností [REDAKCE] o tvrzené zpronevěře žalobcem.

Následky na zdravotní a duševní stav žalobce : Tyto následky má soud prokázány z jednotlivých zpráv MUDr. Jana Lorence psychiatra : ze dne 22. 5. 2017 má soud prokázáno, že tento konstatoval, když hodnotil zdravotní stav k žádosti o odškodnění, že od roku 2010 je žalobce trestně stíhán, po celou dobu až do roku 2017 vedl v důsledku trestního stíhání vleklé soudní spory. V důsledku stíhání a následného obstavení majetku a existenčních obtíží žalobce i jeho rodiny, které nakonec vedly k jejímu rozpadu, se zprvu kardiálně dekompenzoval, později i psychicky zhroutil. Od té doby se léčí pro chronické psychické obtíže. Vstupem do psychiatrické léčby byla hospitalizace v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE] [REDAKCE] vleklé soudní spory, dluhy v důsledku obstavení majetku, následnou ztrátu majetku, narušení rodinných vazeb a existenční obtíže. Od roku 2012 v pravidelné psychiatrické a psychotropické péči pro závažný [REDAKCE] apatický, hypobulický, časté stavy zoufalství se ztrátou životní perspektivy, stahuje se ze sociálních kontaktů. Psychické obtíže zjevně v příčinné souvislosti s trestním stíháním a následným vleklým soudním procesem s následnou ztrátou majetku a dlouhodobými existenčními obtížemi. V červenci 2015 pro psychické i tělesné obtíže částečně invalidizován. Chronické a psychické obtíže v posledních 5 letech z medicínského hlediska ve zřejmé souvislosti s trestním stíháním (pravomocně nespravedlivě obviněným) a jeho dlouhodobými negativními a fatálními důsledky na zdraví a kvalitu života pacienta. Ze souhrnu a rozboru znaleckého posudku o duševním stavu žalobce vypracovaný dne 29. 4. 2015 prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc. a MUDr. Ondřejem Trojanem má soud prokázáno: psychiatricky je žalobce léčen posledních 5 let, a to v souvislosti s trestním stíháním, léčí se ambulantně, ovšem byl i krátkodobě hospitalizován v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE] těžký stres a poruchy přizpůsobení. Léčen je antidepresivy, diagnosticky je v psychiatrické ambulanci veden jako [REDAKCE] Psychiatr se domnívá, že v jeho případě jde o dlouhodobou depresivní reakci na finanční krach, existenční obtíže, [REDAKCE]. Soud má za to, že bylo prokázáno, že žalobce se psychiatricky léčí v souvislosti s trestním stíháním, avšak nejen v souvislosti s trestním stíháním. Rovněž i se svými finančními problémy, které nesouvisí s trestním stíháním vis výše následky v pracovním životě žalobce. Nelze tedy uzavřít, že trestní stíhání žalobce je jedinou a výlučnou příčinou jeho léčení po psychiatrické stránce, rovněž nelze uzavřít, že trestní stíhání je podstatnou příčinou, a to s sorkazem na lékařskou zprávu MUDr. Jana Lorence ze dne 17. 2. 2016, kde je uvedeno, že od roku 2010 se žalobce nachází v debaklové situaci, přišel o majetek, již léta vede soudní spor s věřiteli. Po svém finančním bankrotu se

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

psychicky zhroutil. Tento časový údaj a informace o příčinně psychických potíží souhlasí i se zprávou z hospitalizace v Psychiatrické léčebně [redacted] pod [redacted] do [redacted], která je součástí znaleckého posudku. Rovněž soud poukazuje na rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 15. 5. 2015, č.j. [redacted], ve kterém mu soud uložil povinnost zaplatit společnosti [redacted] částku 4 540 952 Kč s příslušenstvím a náklady řízení. Jedná se o nárok, který [redacted] uplatňovala v trestním oznámení na žalobce jako škodu.

Nejvyšší soud v rozhodnutí R 67/2016 uzavřel, že „Výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu.“ Nejvyšší soud ve své konstantní judikatuře zastává názor, že „náhrada imateriální újmy podle § 1 odst. 3 a § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. nemusí dosahovat výše, k níž by dospěl Evropský soud pro lidská práva ve smyslu čl. 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“ (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2009, sp. zn. 25 Cdo 1145/2009).

Soud v posuzovaném případě považuje za více než přiměřené odškodnění částku 180.000 Kč, kterou přiznala žalovaná, neboť tato částka nijak nevybočuje z přiznávaného odškodnění v obdobných případech, které se v průměru při téměř žádných zásazích do osobnostní sféry života poškozeného pohybuje v rozmezí 50 000 Kč až 80 000 Kč, jak vyplývá i ze statistiky Ministerstva spravedlnosti (k tomu srov. článek uveřejněný v časopise Právní rádce č. 9/2016: „Relutární satisfakce za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním“), přičemž soud zde odkazuje např. na rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp. zn. 20 Co 365/2013 (odškodnění ve výši 210 000 Kč při žádných zásazích do osobnostní sféry života, pouze medializace trestního řízení a zásahy do pracovního života), na rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp. zn. 19 Co 437/2013 (odškodnění ve výši 30 000 Kč podíl poškozeného na trestním řízení) a na rozhodnutí Krajského soudu Ostrava pod sp. zn. 20 Co 343/2015 (odškodnění ve výši 75 000, neprokázány žádné zásahy na zdraví, v pracovním životě a rodinném životě). Soud musí zohlednit i podíl žalobce na zahájení trestního stíhání, kdy toto sám konstatoval trestní soud v odůvodnění zprošťujícího rozsudku, kdy „Soud je toho názoru, že obžaloba byla ve věci podána naprosto důvodně. Proti obžalovanému svědčila celá řada lapsů, zejména ta skutečnost, že si proti vydání postupně několika milionů korun nenechal podepsat jakékoliv potvrzení. Dále proti němu vystupují zjištění, že v době, kdy byly finanční prostředky vybírány, tak se ani I [redacted] ani O [redacted] neměli nacházet dle zjištěných skutečností v ČR. Obžalovanému také nespovídá, že by byly zjištěny jakékoliv finanční aktivity zástupců poškozené společnosti, tedy nakládání s tak významnými finančními prostředky. Rovněž výsledek jeho aktivit pro společnost [redacted] se ve výsledku rovnal téměř nule. Tedy své úkony jako [redacted] bezpochyby nesplnil“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.

Dále soud poukazuje na to, že při hospitalizaci žalobce v Psychiatrické léčebně [redacted] od [redacted] [redacted] proběhl pohovor s manželkou a dcerami. Dle manželky u žalobce týden před hospitalizací konkrétní [redacted] a současně týden trvající vydírání pacient kvůli dluhům, 2 roky finanční problémy. O vydírání od [redacted] hovoří žalobce i při svém klinické vyšetření při zpracování znaleckého posudku prof. PhDr. Petrem Weisseem, Ph.D., DSc. a MUDr. Ondřejem Trojanem.

Ze všech těchto důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., dle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle § 151 odst. 3 o.s.ř. účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, činí výše paušální náhrady pro účely § 151 odst. 3 občanského soudního řádu 300,- Kč za každý úkon. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku a přiznal žalované právo na náhradu nákladů řízení ve výši paušální náhrady podle výše uvedené vyhlášky, když žalovaná, která nebyla v řízení zastoupena zástupcem podle § 137 odst. 2 o.s.ř. a nedoložila výši svých hotových výdajů, učinila v této věci 5 úkonů, kterými byli písemné vyjádření k žalobě, vyjádření ze dne 7.5.2018, účast na jednání dne 7.3.2018, 10.5.2018, 6.6.2018. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.; k určení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách neshledal soud důvod.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.
Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 6. června 2018

Mgr. Zdeňka Burdová, v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Chvostová.